

14 ластъвица-та.

Природно-то и почти нужно-то състояніе на ластъвицѣ-тѣ е хвърченіе-то: Додѣ хвърчи, тя може да яде, да ся кѣпе и по-пѣкой-пѣтъ-да дава на малкы-ты си да ядѣтъ. ...Тя угажда че въздухъ-тѣ ѝ принадлежи, ходи по-сичко-то му разстояніе, по сичкы-ты му страны като да ся радва отъ сичкы-ты му подробности; и удоволствіе-то на тѣхъ радость показва ся отъ веселы малкы выкове. Ту ходи на ловъ за насѣкомы, кои хвърчиѣтъ, и гони съ единъ дѣятельность лѣснообратно кривы-ты имъ стѣзы, ту рови по малко земѣ-тѣ за да улови оныя насѣкомы, кои-то ся събиратъ отъ дъжда, или отъ хладинѣ-тѣ; ту избѣгва сама отъ жѣстокость тѣхъ на птиче-то, кое иска да ѝ улови съ едно бързо отбиваніе на мърданія-та си; всякога е господарка на хвърченіе-то, колко бърже и да отива на всякъ минутъ промѣнлива си пѣтя; вижда ся като да описва между въздуха единъ лабиринтъ движимъ и бѣгающъ, на кого-то пѣтища-та порасватъ, заплитѣтъ ся, отдѣляватъ ся, приближаватъ, ся удрятъ ся едно друго, завъртѣтъ ся, възлазятъ, слезѣтъ, загубѣтъ ся и пакъ ся исказватъ за да ся кръстосѣтъ и разбъркатъ на хіляды способы, и тѣхный планъ е толкова заплетень, что-то трудно може го описа пѣкой; едва може ся показа на възображеніе то чрѣзь перо-то на думѣ-тѣ.

[сжщій]